

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระแสของความเปลี่ยนแปลงในสังคมโลกที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เป็นปัจจัยที่ผลักดันให้เกิดการแสวงหากลยุทธ์ในการพัฒนาขีดความสามารถของประชากร รวมถึงองค์กรต่างๆ ในประเทศ วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม ที่ประเทศไทยได้เผชิญอยู่ในขณะนี้ เป็นเหตุให้เกิดผลกระทบต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของบุคคลและสังคมเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบการศึกษาที่มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ เนื่องจากการศึกษาเป็นการพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่เป็นกำลังในการพัฒนาประเทศโดยตรง ในเรื่องการพัฒนาทรัพยากรบุคคลโดยการจัดการศึกษาในหลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย เป็นต้น มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการศึกษาเพิ่มมากขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นรากฐานที่สำคัญของการพัฒนาประเทศ ความรู้และภูมิปัญญาถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการเสริมสร้างศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันกับนานาชาติ การเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วของสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงกว่าช่วงที่ผ่านมาเป็นแรงผลักดันการพัฒนาประเทศโดยดูได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ซึ่งในแผนฉบับนี้เป็นการกล่าวถึงการเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากร และได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม ในยุคของการปฏิรูปการศึกษาจึงเร่งพัฒนาการศึกษาให้การศึกษาไปพัฒนาคุณภาพของคน เพื่อให้คนไปช่วยพัฒนาประเทศ เทคโนโลยีสารสนเทศจึงเป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพสูงในการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดการศึกษา ช่วยจัดทำข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ ช่วยเพิ่มความรวดเร็ว และแม่นยำในการจัดทำข้อมูล รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูล การเก็บรักษา และการเรียกใช้ในกิจกรรมต่างๆ ในด้านการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อช่วยการเรียนการสอน การให้ความสนใจกับการใช้เทคโนโลยีช่วยการเรียนรู้ของผู้เรียน การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ จึงต้องมีการพัฒนาการเรียนการสอนโดยการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ขณะเดียวกัน ยังจำเป็นต้องบริหารจัดการแผนพัฒนาฯ ให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม และระบบการศึกษาของไทยกำลังอยู่ในช่วงของการปรับทิศทาง

ทั้งในด้านเนื้อหา หลักสูตร วิธีการเรียนการสอน ตลอดจนสื่อการสอนให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพสูงยิ่งขึ้น (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559)

การพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศได้ก้าวหน้าขึ้นอย่างรวดเร็วและเข้ามามีส่วนร่วมในการขยายโอกาสทางการศึกษาโดยเฉพาะการประยุกต์ใช้ในระบบการศึกษาสมัยใหม่ เนื่องจากการใช้เทคโนโลยีจะลดข้อจำกัดในด้านระยะทาง เวลา บุคลากร และการลงทุนได้ แต่อย่างไรก็ตามการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในทางการจัดการศึกษายังพบว่ามีปัญหาที่สำคัญหลายด้าน ได้แก่ ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาเครือข่าย ด้านหลักสูตรและสื่อเพื่อการศึกษา ด้านบุคลากร และด้านการลงทุนของรัฐ (พิเชษฐ ดุรงค์เวโรจน์; และคณะ. 2543: 14-15)

ปัจจุบันไทยมีความต้องการแรงงานระดับอาชีวศึกษาอย่างมาก จากผลการศึกษาความต้องการกำลังคนของกลุ่มอุตสาหกรรม โดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2556) พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆ ขาดแคลนกำลังคนระดับกลางหรือระดับปฏิบัติการค่อนข้างมาก โดยเฉพาะผู้จบระดับ ปวช. และ ปวส. ซึ่งกว่าร้อยละ 75 ของผู้จบการศึกษาระดับนี้ เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี นอกจากนี้ผู้จบการศึกษาใหม่ยังไม่สามารถปฏิบัติงานได้ตรงตามลักษณะงาน โดยสถานประกอบการส่วนใหญ่ต้องฝึกอบรมต่ออีกอย่างน้อย 3-6 เดือน ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายและเสียเวลาเพิ่มมากขึ้น สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ได้จัดประชุมระดมความเห็นเกี่ยวกับวิกฤตคุณภาพ พบว่าคุณภาพผู้เรียนและผู้สำเร็จการอาชีวศึกษามีสมรรถนะไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ รวมทั้งขาดทักษะความรู้พื้นฐานที่จำเป็น ได้แก่ ทักษะการสื่อสารความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ขาดความสามารถในการคิด วิเคราะห์ การแก้ปัญหาและการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ผู้เรียนไม่นิยมมาศึกษาในด้านอาชีวศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนที่มีความสามารถสูง จึงทำให้เกิดการขาดแคลนกำลังคนระดับกลาง (ปวช., ปวส.) ที่มีคุณภาพค่อนข้างมาก การจัดการอาชีวศึกษาไม่เน้นการฝึกปฏิบัติและสมรรถนะทางวิชาชีพและความเชื่อมโยงกับสถานประกอบการมากเท่าที่ควร ทำให้ผู้สำเร็จการศึกษามีสมรรถนะไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ ขาดการจัดการหลักสูตรที่หลากหลายสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายต่างๆ รวมทั้งการเชื่อมโยงกับการทำงานโดยเน้นการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีและการฝึกงานเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงกับสถานประกอบการอันมีเป้าหมายที่จะเพิ่มจำนวนกำลังคนให้ได้ตามปริมาณและคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2555)

การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมอยู่เสมอ ดังนั้น หลักสูตรและการสอนจึงต้องสามารถปรับเปลี่ยนได้อย่างรวดเร็วและมีอิสระในการจัดการเรียนการสอน แต่การปรับหลักสูตรและการสอนของอาชีวศึกษาเอกชนถูกควบคุมจากภาครัฐอย่างมาก การดำเนินการจัดการเรียนการสอนไม่คล่องตัวและไม่รวดเร็วทันกับการ

เปลี่ยนแปลงและความต้องการของสังคม เช่น อาจไม่สามารถเปิดหลักสูตรที่สถานศึกษาของรัฐไม่มีจัดการเรียนการสอน หรือถ้าเป็นหลักสูตรประเภทเดียวกันกับที่มีจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาของรัฐจะต้องยึดแนวทางของการจัดทำหลักสูตรและการสอนเช่นเดียวกันไม่อาจจัดการศึกษาที่แตกต่างไปได้ เป็นต้น ความรวดเร็วในการทำงานเป็นหัวใจสำคัญของการดำเนินการภาคเอกชนเพื่อให้ธุรกิจสามารถอยู่รอดได้ แต่การควบคุมของรัฐด้วยกลไกทางราชการที่มีหลายขั้นตอน มีหลายระดับรับผิดชอบ ทำให้การแข่งขันของเอกชนเพื่อให้ทันกับความต้องการของสังคมและความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนอยู่ในภาวะที่แข่งขันกับความเปลี่ยนแปลงความต้องการของสังคม การสนองความต้องการได้อย่างรวดเร็วทำได้ยากเพราะยังอยู่ภายใต้การควบคุมของระบบราชการ ถึงแม้การทำงานของภาครัฐจะมีการปรับตัวมากขึ้นก็ตามแต่ยังไม่อาจสนองความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วได้ (กฤษมันต์ วัฒนานรงค์. 2554)

จะเห็นได้ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเครื่องมือที่ถูกใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการในสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่ต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นแกนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา สถานศึกษาที่มีความพร้อมของบุคลากรทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ดี และมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการบริหารจัดการและให้บริการทางการศึกษา สถานศึกษานั้นย่อมมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอันจะเป็นเครื่องมือในสนับสนุนส่งเสริมการทำงาน และเห็นว่าการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการบริหารงานในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเป็นเรื่องสำคัญ อีกทั้งกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้ทุกโรงเรียนในสังกัดดำเนินการเรื่องการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ จึงมีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบการบริหารการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการทำงานของครูอาชีวศึกษาเอกชนให้สามารถนำมาใช้ประโยชน์ทางการศึกษาและยกระดับมาตรฐานการทำงานของครูอาชีวศึกษาเอกชนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการทำงานของครูอาชีวศึกษาเอกชน
2. เพื่อประเมินความเป็นไปได้และความเหมาะสมในการนำรูปแบบการบริหารการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการทำงานของครูอาชีวศึกษาเอกชนไปใช้

ขอบเขตของการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยรวมทั้งตัวแปรที่ศึกษาจะกำหนดไว้ในแต่ละขั้นตอนของการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาแนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครูในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน

ในการศึกษาแนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครูในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ผู้วิจัยดำเนินการโดย

1. ศึกษาและวิเคราะห์เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการระบบสารสนเทศและการใช้เทคโนโลยี เพื่อนำมากำหนดกรอบการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการทำงาน

2. ศึกษาความคิดเห็นของครูในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนเกี่ยวกับแนวคิดในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการทำงาน โดยใช้แบบสอบถาม เพื่อนำข้อมูลมาใช้ประกอบการจัดทำร่างรูปแบบการบริหารการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการทำงานของครูอาชีวศึกษาเอกชน

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารและครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2557 จำนวน 18,257 คน (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. 2556)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2557 จำนวน 379 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ แนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครูในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการทำงานของครูอาชีวศึกษาเอกชน

ในการสร้างรูปแบบการบริหารการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการทำงานของครูอาชีวศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการโดย

1. สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถ และ/หรือมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษาและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการทำงานในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา จำนวน 5 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย

- 1.1 ผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 2 คน

1.2 ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์การทำงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทางด้านที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือเป็นผู้มีประสบการณ์ทางการสอนหรือมีผลงานทางวิชาการด้านการบริหารงานเทคโนโลยีสารสนเทศ

2. ร่างรูปแบบการบริหารการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการทำงานของครูอาชีวศึกษาเอกชน โดยนำผลการศึกษาและวิเคราะห์เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการระบบสารสนเทศและการใช้เทคโนโลยี และการศึกษาความคิดเห็นของครูในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนเกี่ยวกับแนวคิดในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการทำงาน ในขั้นตอนที่ 1.1 และ 1.2 รวมทั้งผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในขั้นตอนที่ 2.1 มาวิเคราะห์ และจัดทำร่างรูปแบบการบริหารการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการทำงานของครูอาชีวศึกษา

3. ตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องของรูปแบบการบริหารการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการทำงานของครูอาชีวศึกษา โดยการสอบถามผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถ และ/หรือมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหรือการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการทำงานในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา จำนวน 17 คน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย

3.1 ผู้บริหารสถานศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จำนวน 5 คน ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารสถานศึกษาเอกชน ไม่น้อยกว่า 5 ปี

3.2 ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์การทำงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 12 คน ซึ่งเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทางด้านที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือเป็นผู้มีประสบการณ์ทางการสอนหรือมีผลงานทางวิชาการด้านการบริหารงานเทคโนโลยีสารสนเทศ

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความเป็นไปได้และความเหมาะสมในการนำรูปแบบการบริหารการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการทำงานของครูอาชีวศึกษาเอกชนไปใช้

ในการประเมินความเป็นไปได้และความเหมาะสมในการนำรูปแบบการบริหารการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการทำงานของครูอาชีวศึกษาเอกชนไปใช้ ผู้วิจัยดำเนินการโดยการจัดสนทนากลุ่มผู้บริหารและครูจากวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 8 คน ที่มีความพร้อมด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและยินดีให้ความร่วมมือในการประเมินความเป็นไปได้และความเหมาะสมในการนำรูปแบบการบริหารการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการทำงานของครูอาชีวศึกษาเอกชนไปใช้

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความเป็นไปได้และความเหมาะสมในการนำรูปแบบการบริหารการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการทำงานของครูอาชีวศึกษาเอกชนไปใช้

นิยามศัพท์เฉพาะ

รูปแบบการบริหาร หมายถึง วิธีการ กิจกรรมและขั้นตอนในการดำเนินงานที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของกระบวนการเพื่อสร้างประสิทธิภาพการทำงานอย่างเป็นขั้นตอนในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการทำงานของครูอาชีวศึกษาเอกชน ได้แก่ การวางแผน การปฏิบัติ การติดตาม การประเมิน และการปรับปรุงเพื่อการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงานที่เหมาะสม

ครูอาชีวศึกษาเอกชน หมายถึง บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่ด้านการสอน การจัดการความรู้แก่ผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆ ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การดำเนินงานที่นำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีโทรคมนาคม มาใช้เพื่อการรวบรวมข้อมูล จัดเก็บ ค้นหา ส่งผ่าน และการนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้อง และเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ เป็นระบบ และรวดเร็วยิ่งขึ้น

การทำงาน หมายถึง การนำความรู้ (Knowledge) และทักษะ (Skill) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการรวบรวมข้อมูลและการนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานเพื่อการจัดการเรียนรู้ และการดำเนินงานที่รวดเร็ว

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำรูปแบบการบริหารไปส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครูอาชีวศึกษาเอกชนโดยการกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ เป้าหมายในการวางแผนการดำเนินการบริหารและจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการทำงานของครูอาชีวศึกษาในสถานศึกษาให้เป็นระบบสอดคล้องกับมาตรฐานการอาชีวศึกษา
2. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สามารถนำรูปแบบการบริหารการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครูอาชีวศึกษาเอกชน ไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมการบริหารจัดการสถานศึกษาในสังกัด เพื่อให้สามารถช่วยขับเคลื่อนการดำเนินงานตามวิสัยทัศน์ของสถานศึกษาที่เป็นระบบมากขึ้น

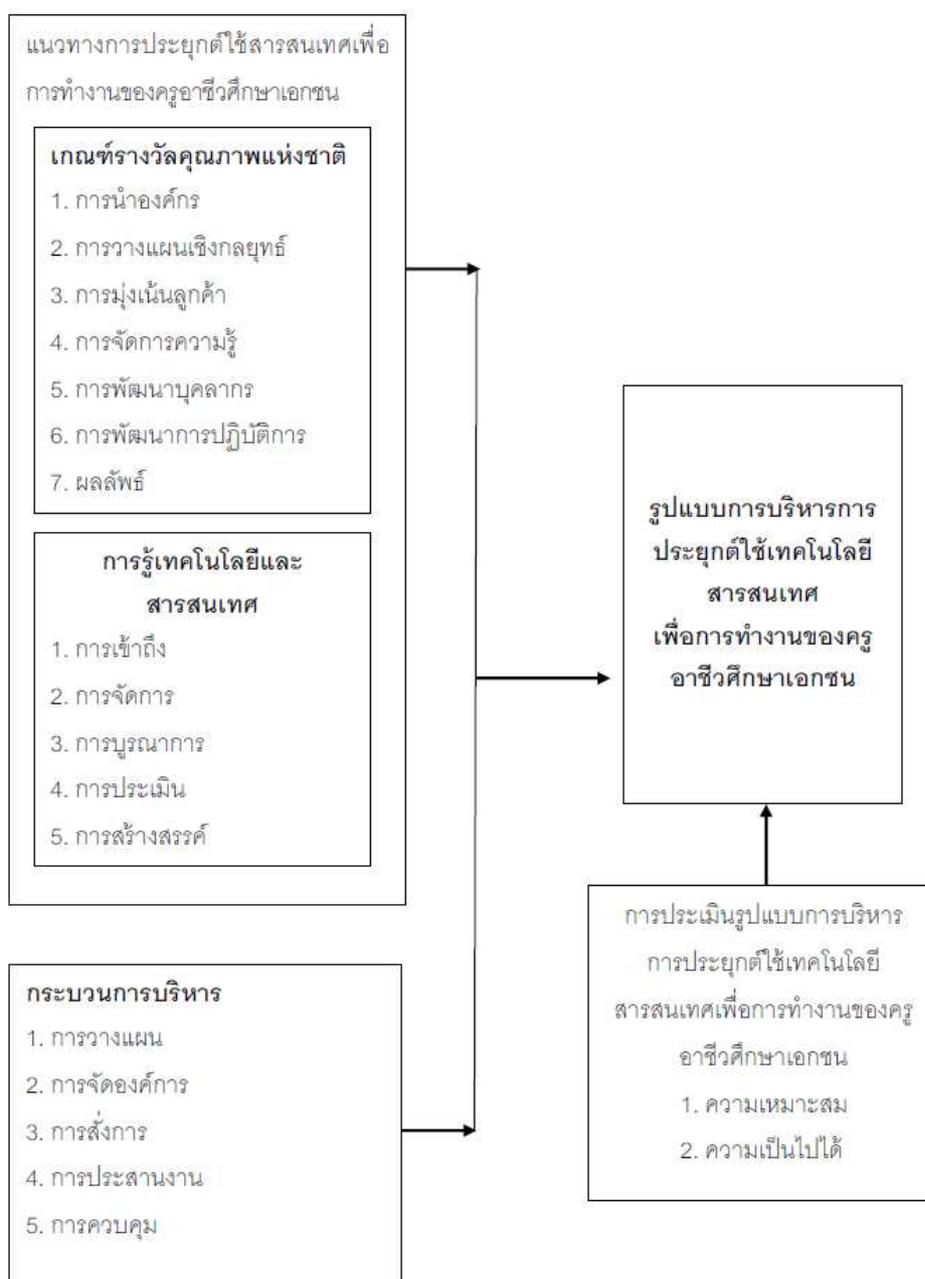
กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. การศึกษาแนวทางการประยุกต์ใช้สารสนเทศเพื่อการทำงานของวิทยาลัยอาชีวศึกษา เอกชน ผู้วิจัยใช้แนวคิดของ เกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ (สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. 2557ก: 8) ที่ระบุการทำงานให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งประกอบด้วย 1) การนำองค์กร 2) การวางแผนเชิงกลยุทธ์ 3) การมุ่งเน้นลูกค้า 4) การจัดการความรู้ 5) การพัฒนาบุคลากร 6) การพัฒนาการปฏิบัติการ และ 7) ผลลัพธ์ และแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของ กิดานันท์ มลิทอง (2548: 79-81) ซึ่งประกอบด้วย 1) การเข้าถึง 2) การจัดการ 3) การบูรณาการ 4) การประเมิน และ 5) การสร้างสรรค์

2. การศึกษากระบวนการบริหารผู้วิจัยใช้แนวคิดของฟายอล (Fayol. 1916) ได้แบ่งกระบวนการบริหารออกเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดการองค์กร (Organizing) การสั่งการ (Directing) การประสานงาน (Coordinating) และ การควบคุม (Controlling)

3. การประเมินรูปแบบการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการทำงานของครูอาชีวศึกษา เอกชน ผู้วิจัยได้ใช้แนวความคิดของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam. 1981) ที่กล่าวว่า การประเมินทางการศึกษาอาจประเมินได้ในด้านความเหมาะสมและด้านอื่นๆ

จากแนวคิดดังกล่าวผู้วิจัยจึงนำมาจัดทำกรอบความคิดในการวิจัยดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย